

Tả ngoại hình một người mà em thường gặp

Những đoạn văn hay miêu tả ngoại hình của một người mà em thường gặp hàng ngày - Văn tham khảo tả người lớp 5

Đề bài: Viết đoạn văn ngắn miêu tả ngoại hình của một người mà em thường gặp.

Tuyển tập 5 đoạn văn hay nhất tả ngoại hình người mà em thường gặp

Bài làm 1: Tả bà ngoại em

Bà em năm nay đã ngoài sáu mươi, dáng người nhỏ, gầy với mái tóc pha sương nay đã bạc màu mây trắng. Lưng bà đã bắt đầu cong xuống, nước da bị nắng cháy sạm, có chỗ đã xuất hiện những chấm đồi mồi. Vì bà đã phải bươn chải, tần tảo buôn bán để nuôi mẹ, các cậu và các dì. Mắt bà không còn tinh tường như xưa nữa, con ngươi đã hơi đục đục nhưng cái nhìn của bà thì vẫn như thưở nào: hiền hậu, yêu thương. Hai gò má của bà nhô lên, rúm rúm, đôi môi khô và thâm lại theo năm tháng của cuộc đời. Trên khuôn mặt xuất hiện nhiều nếp nhăn ở đuôi mắt, khóe môi. Mỗi khi bà cười, những nếp nhăn ấy lại hằn sâu hơn. Những lúc buồn, đôi mắt bà đăm chiêu như phản chiếu những ngày lặn lội vất vả vì những miếng cơm manh áo cho con cái.

Bài làm 2: Tả bà cụ bán hàng nước dưới gốc đa đầu làng

Đầu làng tôi có một cây đa cổ thụ rất to, mấy người ôm không xuể. Bóng đa rộng che khắp một khoảng đất. Những ngày hè oi bức, đi đâu xa về được ngồi nghỉ ở quán nước dưới gốc đa thì bao mệt nhọc tự nhiên tan biến. Bán hàng nước là một cụ già hiền từ, nhân hậu. Ai là khách đã từng ngồi quán cũng phải cảm động vì sự tốt bụng của bà.

Bà cụ có lẽ hơn bảy mươi tuổi rồi. Sức nặng của thời gian thể hiện rõ nhất trên cái lưng cong. Những năm tháng vất vả đã đè nặng trên đôi vai run rẩy ấy. Tóc bà đã bạc. Chân tay cũng yếu hơn. Bàn tay bà nhăn nheo xuất hiện những vết đồi mồi. Chân bà cụ bị đau khớp nên ít khi đi lại. Tuy vậy, khuôn, mặt bà vẫn có nét hồng hào nhìn phúc hậu như một bà tiên. Đôi mắt bà vẫn còn tinh tường lắm. Bà cụ rất thích ăn trầu. Mỗi lần nhìn bà bồm bồm nhai tôi lại nhớ đến bà ngoại, bà tôi khi còn sống cũng hay ăn lá trầu không...

Bà cụ bán hàng nước hình như không có người thân thích. Bà lão ngồi ở gốc đa này bán hàng từ bao giờ. Chỉ biết từ lúc biết đi, tôi đã thấy bà ở đó rồi. Bao nhiêu năm đã trôi qua, hình ảnh bà cụ gắn liền với gốc đa, với mùa hè. Hàng năm, mỗi khi thấy bà cụ dọn hàng quán là tôi biết, mùa hạ đến rồi.

Tả ngoại hình một người mà em thường gặp

Bài làm 3: Đoạn văn ngắn tả người mẹ của em

Mẹ em có dáng người cao cao, năm nay mẹ đã ngoài bốn mươi tuổi, tuổi đã qua thời xuân xanh. Khuôn mặt mẹ hình trái xoan, trông thật hiền dịu. Đôi môi mẹ đỏ mọng mặc dù không thoa son, cái miệng lúc nào cũng cười. Nụ cười ấy đã làm cho em thêm gần gũi mẹ. Hai hàng lông mày của mẹ cong cong, che đôi mắt tròn đen, luôn nhìn chúng em đầy yêu thương. Những ngày em bị ốm, mẹ đều thức cùng em nên có lúc mắt mẹ lại sâu hơn nhưng vẫn toát lên vẻ đẹp tự nhiên. Nghe bà ngoại nói, ngày xưa, mái tóc mẹ đẹp lắm nhưng bây giờ tóc mẹ lại hơi bạc màu vì năm tháng. Em thương mẹ vô cùng. Nước da mẹ hơi rám nắng vì mẹ phải dãi dầu sương gió để kiếm tiền nuôi em ăn học. Đôi bàn tay mẹ gầy gầy, em yêu mẹ biết bao nhiêu.

» Tham khảo thêm: [Tả người thân trong gia đình mà em yêu quý](#)

Bài làm 4: Tả ngoại hình ông Bảy hàng xóm cạnh nhà em.

Ông Bảy đã ngoài bảy mươi tuổi, da dẻ còn hồng hào, khuôn mặt chữ điền, phúc hậu hẳn sâu những nếp nhăn thường có ở người già. Tóc ông bạc trắng, hớt cao. Đôi mắt ông ngả màu nâu đục, mỗi lần nhìn ngắm đồ vật nào đó ông lại nheo cặp mắt, trông thật chậm chạp. Mỗi khi ông cười thì đôi mắt ấy ánh lên vẻ hiền từ, bao dung, độ lượng biết nhường nào.

Mỗi lần sang nhà ông Bảy chơi, em phụ ông Bảy quét dọn nhà cửa và xách nước ở giếng khơi trong, cùng ông Bảy tưới cho mấy cây kiếng trước sân nhà. Ông khen em ngoan. Ông cháu vừa làm việc, vừa nói chuyện thật là vui vẻ. Vui nhất là khi ông Bảy kể chuyện ngày xưa cho em nghe. Giọng ông kể trầm âm, rõ ràng, đôi lúc ông cười thành tiếng, những lúc như thế trông ông Bảy trẻ lại đến mấy tuổi.

Sau mỗi câu chuyện ông Bảy thường xuyên khuyên dạy em: Sống trên đời phải có tình nghĩa, có tình làng nghĩa nước. Ông khuyên em đừng đua đòi cái xấu, phải học cái hay. Phải biết vâng lời dạy bảo của thầy cô giáo và cha mẹ. Phải chịu khó học hành cho bằng chị, bằng em, bằng bạn bè. Không có học là không thể làm việc tốt được.

Bài làm 5: Tả cô giáo em - người dìu dắt em những ngày đầu chập chững đến trường

Năm tháng rồi cũng qua đi, chỉ có thời gian là thước đo tình cảm của con người. Bây giờ tuy đã học lớp 5 - lớp cuối cấp của trường tiểu học, sắp sửa phải tạm biệt mái trường, thầy cô, bạn bè để tiếp bước vào bậc trung học. Nhưng quãng thời gian là năm năm học ở trường, em không sao quên được những kỷ niệm về cô giáo đã dạy em những năm đầu chập chững cắp sách tới trường. Cô có cái tên rất hay và em cũng rất thích đó là Kim Oanh.

Tả ngoại hình một người mà em thường gặp

Cô là người mẹ hiền dịu nhất trong những ngày em còn học lớp Một. Với dáng người đậm đà, mái tóc xoăn xoăn màu hạt dẻ thì ai cũng nói nhìn cô trông rất xinh. Cô thường mặc những bộ quần áo lịch sự, phù hợp với dáng người của mình. Ngày đó, em cứ nghĩ cô giáo phải dễ sợ lắm. Nhưng không, cô đã làm tan biến những ý nghĩ vớ vẩn của em. Cô vẫn là cô giáo hiền lành, tốt bụng. Với khuôn mặt tròn, phúc hậu, hai gò má cao cao, lúc nào cũng ửng hồng. Mắt cô đen láy, long lanh với hàng lông mi cong vút. Nhưng đặc biệt nhất vẫn là ánh mắt nhìn trìu mến, bao dung mà cô dành cho chúng em. Mỗi lần không học bài, chỉ cần nhìn vào đôi mắt buồn buồn của cô là bạn ấy hối hận ngay về việc làm của mình. Có lẽ, chính cô là người khơi dậy lòng hăng say học tập của chúng em. Ẩn dưới vầng trán cao thông minh ấy là đôi lông mày vòng nguyệt cầm đối tạo cho khuôn mặt vẻ thanh tú.

Cô Oanh là một giáo viên hăng say trong công việc và hết lòng thương yêu học sinh. Tâm hồn cô là cả một khoảng trời chứa chan bao tình yêu cô dành cho chúng em. Nghe cô giảng bài thì thật là thú vị. Cô giảng rất dễ hiểu, dễ nghe nên chúng em luôn tiếp thu được bài. Vào những giờ ra chơi, cô luôn ngồi lại để viết mẫu và chấm bài cho chúng em. Có những hôm cô còn trao đổi cách giảng bài với bạn bè đồng nghiệp. Nếu bạn nào đọc chưa tốt hay viết chưa đúng thì cô luôn sẵn sàng giúp đỡ. Khi cô đã giảng cho bạn nào thì bạn ấy hiểu ngay. Vào những giờ sinh hoạt lớp, cô luôn nhận xét cho từng bạn và nói cho các bạn cách sửa lỗi sai đó. Có hôm cô nhận xét rất tốt về lớp em và em rất nhớ câu: "Tuần qua, các con đã rất cố gắng để nhận cờ Đội. Cô rất vui vì không những các con được nhận cờ tốt mà còn nhận cờ xuất sắc. Cô mong tuần nào các con cũng như vậy". Và khi đó, lớp em vỗ tay rào rào. Giờ đây khi đã lên lớp Năm, mỗi khi có việc cần đi qua lớp cô, cô lại gọi em lại hỏi han. Khi đó, em lại nhớ những giây phút khi còn học lớp Một, được cô yêu thương dạy dỗ.

Trong em vang lên lời bài hát: "Mẹ của em ở trường là cô giáo mến thương...". Vâng! Đúng vậy em sẽ không bao giờ quên cô - người mẹ đã đưa em đón những tia nắng đầu tiên của cuộc đời.

Tham khảo thêm tài liệu [Văn mẫu lớp 5](#) (văn miêu tả, tự sự, ...) giúp cải thiện và nâng cao kỹ năng làm văn cho học sinh khối lớp 5.